

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/2289**av den 3 december 2015**

om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats enligt avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen med avseende på antagandet av gemensamma riktlinjer för tillämpningen av avtalet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*) trädde i kraft den 1 december 2014.
- (2) Enligt artikel 10 i avtalet ska parterna inrätta en gemensam kommitté. Det föreskrivs att den gemensamma kommittén i synnerhet ska ha till uppgift att övervaka genomförandet av avtalet.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽²⁾ inrättade förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för transitering genom medlemsstaternas territorium eller för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium på högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (4) Gemensamma riktlinjer behövs för att säkerställa att Republiken Kap Verdes och medlemsstaternas konsulat genomför avtalet på ett harmoniserat sätt, och för att klargöra förhållandet mellan bestämmelserna i avtalet och de bestämmelser i avtalsparternas lagstiftning som fortsätter att gälla för viseringsfrågor som inte omfattas av avtalet.
- (5) Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommittén beträffande antagandet av de gemensamma riktlinjerna för genomförande av avtalet bör därför fastställas.
- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats enligt avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen ska, med avseende på antagandet av gemensamma riktlinjer för tillämpningen av avtalet, grunda sig på det utkast till beslut av den gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

⁽¹⁾ EUT L 282, 24.10.2013, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 3 december 2015.

På rådets vägnar
F. BRAZ
Ordförande

UTKAST TILL

**BESLUT nr 1/2015 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS ENLIGT AVTALET
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH REPUBLIKEN KAP VERDE OM FÖRENKLAT
UTFÄRDANDE AV VISERINGAR FÖR KORTARE VISTELSE TILL MEDBORGARE I REPUBLIKEN
KAP VERDE OCH I EUROPEISKA UNIONEN****av den****med avseende på antagandet av gemensamma riktlinjer för genomförande av avtalet**

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallat *avtalet*), särskilt artikel 10, och av följande skäl:

Avtalet trädde i kraft den 1 december 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De gemensamma riktlinjerna för genomförande av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen antas i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i

*På Europeiska unionens vägnar**På Republiken Kap Verdes vägnar*

⁽¹⁾ EUT L 282, 24.10.2013, s. 3.

BILAGA

GEMENSAMMA RIKTLINJER FÖR GENOMFÖRANDE AV AVTALET MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH REPUBLIKEN KAP VERDE OM FÖRENKLAT UTFÄRDANDE AV VISERINGAR FÖR KORTARE VISTELSE TILL MEDBORGARE I REPUBLIKEN KAP VERDE OCH I EUROPEISKA UNIONEN

Syftet med avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kap Verde om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Republiken Kap Verde och i Europeiska unionen (nedan kallat *avtalet*), som trädde i kraft den 1 december 2014, är att på grundval av ömsesidighet förenkla förfarandena för utfärdande av viseringar för vistelser på högst 90 dagar per 180-dagarsperiod för medborgare i Republiken Kap Verde (nedan kallad *Kap Verde*) och i Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*).

Genom avtalet fastställs ömsesidiga, rättsligt bindande rättigheter och skyldigheter för att förenkla förfarandena för utfärdande av viseringar för kortare vistelse till medborgare i Kap Verde och i unionen.

Dessa riktlinjer, som antagits av den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet (nedan kallad *den gemensamma kommittén*), syftar till att säkerställa ett korrekt och harmoniserat genomförande av avtalet av de diplomatiska och konsulära beskickningarna i Kap Verde och i medlemsstaterna. Dessa riktlinjer utgör inte en del av avtalet och är därför inte rättsligt bindande. Det rekommenderas ändå starkt att diplomatisk och konsulär personal följer dem konsekvent vid genomförandet av bestämmelserna i avtalet.

Riktlinjerna är utarbetade som ett dokument vilket vid behov bör uppdateras mot bakgrund av erfarenheter som görs vid genomförandet av avtalet.

I. ALLMÄNNA FRÅGOR**1.1 Syfte och tillämpningsområde**

I artikel 1 i avtalet anges följande:

”Syftet med detta avtal är att på grundval av ömsesidighet förenkla utfärdandet av viseringar för vistelser på högst 90 dagar per 180-dagarsperiod för medborgare i Kap Verde och i unionen.”

Avtalet är tillämpligt på alla medborgare i Kap Verde och i unionen som ansöker om viseringar för kortare vistelse, oavsett i vilket land de är bosatta.

Avtalet är inte tillämpligt på statslösa med uppehållstillstånd som utfärdats av Kap Verde eller av medlemsstaterna. Denna personkategori omfattas av bestämmelserna i unionens regelverk om visering.

1.2 Avtalets räckvidd

I artikel 2 i avtalet anges följande:

”1. De åtgärder för att förenkla utfärdandet av viseringar som föreskrivs i detta avtal ska vara tillämpliga på medborgare i Kap Verde och i unionen endast i den mån dessa inte är undantagna från viseringsskyldighet enligt unionens, medlemsstaternas eller Kap Verdes lagar och andra författningar, detta avtal eller andra internationella avtal.

2. Den nationella lagstiftningen i Kap Verde eller i medlemsstaterna eller unionslagstiftningen ska vara tillämplig på frågor som inte omfattas av bestämmelserna i detta avtal, såsom vägran att utfärda visering, erkännande av resedokument, bevis för att det finns tillräckliga medel för uppehållet samt avvisnings- och utvisningsåtgärder.”

Utan att det hindrar tillämpningen av artikel 8 i avtalet påverkar avtalet inte gällande unionsbestämmelser och nationella bestämmelser om viseringskrav och undantag från viseringskrav. Medlemsstaterna får t.ex. i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 539/2001 ⁽¹⁾ föreskriva undantag från viseringskravet till exempel för sådana personkategorier som civila besättningsmedlemmar på fartyg och luftfartyg.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽¹⁾ (nedan kallad *viseringskodexen*) tillämpas med avseende på alla frågor som inte omfattas av avtalet, såsom fastställandet av vilket Schengenland som är ansvarigt för att handlägga en viseringsansökan, skälen för att avslå viseringsansökningar och rätten att överklaga avslag. Schengenbestämmelserna och nationell rätt ska dessutom fortsätta tillämpas på frågor som inte regleras i avtalet, däribland erkännande av resehandlingar, dokument som styrker resans syfte och tillräckliga medel för uppehållet, handläggningstiden för viseringsansökningar, nekad inresa till medlemsstaternas territorium och utvisningsfrågor.

Även om de villkor som anges i avtalet är uppfyllda kan utfärdandet av viseringen fortfarande avslås om de villkor som anges i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽²⁾ (nedan kallad *kodexen om Schengengränserna*) inte är uppfyllda, dvs. om personen inte innehar en giltig resehandling, finns registrerad i Schengens informationssystem, anses utgöra en risk för inre säkerhet, allmän ordning, osv.

Andra möjligheter för flexibilitet i utfärdandet av viseringar i enlighet med viseringskodexen fortsätter att gälla. Till exempel kan viseringar för flera inresor med en lång giltighetstid – upp till fem år – utfärdas till andra kategorier av personer än de som anges i artikel 4, om villkoren i viseringskodexen (artikel 24) är uppfyllda. På samma sätt kommer bestämmelserna i viseringskodexen för sänkt eller inte uttagen viseringsavgift fortsätta att gälla (artikel 16.5 och 16.6). Den nationella lagstiftningen i Kap Verde fortsätter att tillämpas på alla frågor som avser Kap Verdes utfärdande av viseringar för unionsmedborgare och som inte regleras i avtalet, till exempel de frågor som nämnts i de tre föregående styckena.

1.3 Typer av viseringar som omfattas av avtalet

Enligt artikel 3 d i avtalet definieras "visering" som "ett tillstånd som har utfärdats eller ett beslut som har fattats av en medlemsstat eller av Kap Verde och som krävs för inresa i, transitering genom eller en planerad vistelse i sammanlagt högst 90 dagar inom den medlemsstatens, andra medlemsstaters eller Kap Verdes territorium".

De förenklade viseringsförfaranden som föreskrivs i avtalet är tillämpliga både på enhetliga viseringar som gäller inom medlemsstaternas hela territorium och på viseringar med territoriellt begränsad giltighet. De är också tillämpliga på viseringar för kortare vistelser och transitviseringar som Kap Verde utfärdar till unionsmedborgare.

1.4 Beräkning av den längd på vistelsen som medges enligt viseringen

Enligt artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna avses med kortare vistelse "90 dagar under en period på 180 dagar, vilket innebär att den period på 180 dagar som föregår varje dag av vistelsen ska beaktas".

Inresedagen ska räknas som den första dagen av vistelsen inom medlemsstaternas territorium och utresedagen ska räknas som den sista dagen av vistelsen inom medlemsstaternas territorium. Begreppet "en" innebär att man tillämpar en "rörlig" 180-dagars referensperiod, som går ut på att man går bakåt i tiden och räknar varje dag av vistelsen under den senaste 180-dagarsperioden, för att kontrollera om kravet på 90 dagar av 180 dagar fortsatt uppfylls. Detta innebär att en bortovaro från medlemsstaternas territorium under en oavbruten period av 90 dagar ger rätt till en ny vistelse på upp till 90 dagar.

Det finns ett on-lineverktyg som kan användas för att räkna ut perioderna för kortare tillåten vistelse enligt de nya bestämmelserna: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Nedan följer ett exempel på beräkning av en vistelses längd på grundval av den nya definitionen:

En person som innehar en visering för flera inresor med ett års giltighet (18.4.2014–18.4.2015) reser in för första gången den 19 april 2014 och stannar i tre dagar. Samma person reser sedan in igen den 18 juni 2014 och stannar i 86 dagar. I ett sådant fall skulle situationen kunna vara följande vissa givna datum:

— Den 11 september 2014: Under de senaste 180 dagarna (16.3.2014–11.9.2014) hade personen vistats i landet i tre dagar (19.4.2014–21.4.2014) plus 86 dagar (18.6.2014–11.9.2014) = 89 dagar = inte längre än tillåtet. Personen får fortfarande stanna i högst en dag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

- Från och med den 16.10.2014: Personen skulle kunna resa in och stanna i ytterligare tre dagar (den 16.10.2014 blir vistelsen den 19.4.2014 irrelevant (utanför 180-dagarsperioden), den 17.10.2014 blir vistelsen den 20.4.2014 irrelevant (utanför 180-dagarsperioden), osv.).
- Från och med den 15.12.2014: Personen skulle kunna resa in och stanna i ytterligare 86 dagar (den 15.12.2014 blir vistelsen den 18.6.2014 irrelevant (utanför 180-dagarsperioden), den 16.12.2014 blir vistelsen den 19.6.2014 irrelevant, etc.).

1.5 Situationen för de medlemsstater som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, medlemsstater som inte deltar i EU:s gemensamma viseringspolitik och associerade länder

Medlemsstater som anslöt sig till unionen år 2004 (Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern), 2007 (Bulgarien och Rumänien) och 2013 (Kroatien) är bundna av avtalet från och med dess ikraftträdande.

Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien tillämpar ännu inte Schengenregelverket fullt ut. De kommer att fortsätta att utfärda nationella viseringar med en giltighet som inskränker sig till deras nationella territorium. När dessa medlemsstater fullt ut har genomfört Schengenregelverket kommer de fortsätta att tillämpa avtalet.

Nationell lagstiftning fortsätter att tillämpas på alla frågor som inte omfattas av avtalet fram till dagen då Schengenregelverket genomförs fullt ut i dessa medlemsstater. Från och med den dagen ska Schengenbestämmelserna och/eller nationell lagstiftning tillämpas på frågor som inte omfattas av avtalet.

Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien har rätt att erkänna uppehållstillstånd, D-viseringar och viseringar för kortare vistelse som utfärdats av Schengenmedlemsstaterna och de associerade länderna för kortare vistelser på deras territorium.

Enligt artikel 21 i Schengenavtalets tillämpningskonvention ⁽¹⁾ måste alla Schengenstater erkänna de viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd som de andra Schengenstaterna har utfärdat som giltiga för korta vistelser på varandras territorier. Schengenmedlemsstaterna godtar uppehållstillstånd, D-viseringar och viseringar för kortare vistelse för Schengenassocierade länder för inresa och kortare vistelser och vice versa.

Avtalet är inte tillämpligt på Förenade kungariket, Irland och Danmark men innehåller gemensamma förklaringar om att det är önskvärt att dessa medlemsstater ingår bilaterala avtal med Kap Verde om viseringslättnader.

Trots att Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein är associerade till Schengenavtalet är de inte bundna av avtalet. Avtalet innehåller emellertid en gemensam förklaring om att det är önskvärt att dessa Schengenländer snarast ingår bilaterala avtal med Kap Verde om viseringslättnader.

1.6 Avtalet och andra bilaterala avtal

I artikel 11 i avtalet anges följande:

”Detta avtal ska från och med dagen för dess ikraftträdande ha företräde framför bestämmelserna i alla bilaterala eller multilaterala avtal eller arrangemang som ingåtts mellan medlemsstaterna och Kap Verde, i den mån bestämmelserna i de sistnämnda avtalen eller arrangemangen omfattar frågor som tas upp i detta avtal.”

Från och med den dag då avtalet träder i kraft ska bestämmelser i gällande bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och Kap Verde om frågor som omfattas av avtalet upphöra att gälla. I enlighet med unionslagstiftningen måste medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att undanröja oförenligheter mellan sina bilaterala avtal och avtalet.

Om en medlemsstat har ingått ett bilateralt avtal eller arrangemang med Kap Verde om frågor som inte omfattas av avtalet, ska undantaget fortsätta att gälla efter avtalets ikraftträdande.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

II. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

2.1 Bestämmelser som gäller för alla viseringssökande

Det erinras om att de bestämmelser om förenklade förfaranden som anges nedan avseende avresa i händelse av förlorade eller stulna dokument och förlängning av visering under exceptionella omständigheter gäller för alla viseringsinnehavare från Kap Verde och medlemsstaterna.

2.1.1 Förlängning av visering vid exceptionella omständigheter

I artikel 7 i avtalet anges följande:

”Medborgare i Kap Verde och i unionen som på grund av force majeure inte kan lämna medlemsstaternas respektive Kap Verdes territorium senast vid den tidpunkt som anges på deras viseringar ska få sina viseringar förlängda utan kostnad i enlighet med den lagstiftning som tillämpas av den besökta staten för den tidsperiod som behövs för att de ska kunna återvända till den stat där de har sin hemvist.”

När det gäller möjligheten att förlänga giltighetstiden för viseringen vid force majeure (t.ex. för sjukhusvistelse på grund av olyckshändelse) om innehavaren av viseringen saknar möjlighet att lämna medlemsstatens territorium före den dag som anges i viseringsmärket, ska artikel 33.1 i viseringskodexen tillämpas så länge det är förenligt med avtalet (t.ex. ska den förlängda viseringen vara en enhetlig visering som ger tillträde till samtliga Schengen-medlemsstater för vilka viseringen var giltig när den utfärdades). Enligt avtalet förlängs viseringen utan kostnad vid force majeure.

2.2 Regler som gäller för vissa kategorier av viseringssökande

2.2.1 Utfärdande av viseringar för flera inresor

I fall där den viseringssökande måste resa ofta eller regelbundet till Kap Verdes territorium eller medlemsstaternas territorium får viseringar för kortare vistelse för flera inresor utfärdas, under förutsättning att den sammanlagda längden av dessa besök inte överstiger 90 dagar per 180-dagarsperiod.

I artikel 4.1 i avtalet anges följande:

”1. Medlemsstaternas och Kap Verdes beskickningar och konsulat ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på fem år för följande kategorier av medborgare:

- a) Ledamöter i nationella och regionala regeringar och parlament, författningsdomstolar och högsta domstolar, om de inte genom detta avtal är undantagna från viseringsskyldighet under tjänsteutövning.
- b) Ständiga medlemmar i officiella delegationer som, efter en officiell inbjudan ställd till Kap Verde, medlemsstaterna eller unionen, ska delta i möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram eller i evenemang som anordnas inom medlemsstaternas eller Kap Verdes territorium av mellanstatliga organisationer.
- c) Affärsmän och företrädare för näringslivet som regelbundet reser till medlemsstaterna eller Kap Verde.
- d) Makar, barn (även adopterade) som är under 21 år eller som är underhållsberättigade samt föräldrar som besöker
 - medborgare i Kap Verde som är lagligen bosatta inom en medlemsstats territorium eller medborgare i unionen som är lagligen bosatta inom Kap Verdes territorium,
 - medborgare i unionen som är bosatta i den medlemsstat som de är medborgare i eller medborgare i Kap Verde som är bosatta i Kap Verde.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare tidsperiod ska giltighetstiden för viseringar för flera inresor dock begränsas till denna period, särskilt om

- mandatet i fråga om personer som avses i led a,

- giltighetstiden för det ständiga medlemskapet i en officiell delegation i fråga om personer som avses i led b,
- varaktigheten av uppdraget som affärsman eller företrädare för näringslivet i fråga om personer som avses i led c eller
- uppehållstillståndet för medborgare i Kap Verde som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för medborgare i unionen som är bosatta i Kap Verde i fråga om personer som avses i led d,

är kortare än fem år.”

För dessa personkategorier är det motiverat att som regel bevilja visering för flera inresor med en giltighetstid på fem år, eller för en period som motsvarar mandatperioden eller giltighetstiden för det ständiga medlemskapet eller den lagliga vistelsen om denna understiger fem år, med hänsyn till deras yrkesmässiga ställning, deras familjeband med en medborgare i Kap Verde eller i unionen som är lagligen bosatt i Kap Verde eller i någon av medlemsstaterna, eller deras släktskap med unionsmedborgare som är bosatta i den medlemsstat där de är medborgare, eller med medborgare i Kap Verde som är bosatta inom Kap Verdes territorium.

När det gäller personer som omfattas av artikel 4.1 a ska en bekräftelse lämnas avseende deras yrkesmässiga ställning och längden på deras mandat.

Denna bestämmelse ska inte tillämpas på personer som omfattas av artikel 4.1 a om de är undantagna från viseringskraven genom avtalet, dvs. om de är innehavare av diplomatpass eller tjänstepass.

Personer som omfattas av artikel 4.1 b måste styrka sin permanenta ställning som medlem i delegationen och deras behov att regelbundet delta i möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram.

Personer som omfattas av artikel 4.1 c måste styrka sin yrkesmässiga ställning och verksamhetens längd.

Personer som omfattas av artikel 4.1 d måste styrka att den inbjudande personens lagliga vistelse.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare tidsperiod ska giltighetstiden för viseringar för flera inresor begränsas till denna period.

Artikel 4.2 i avtalet har följande lydelse:

”2. Medlemsstaternas och Kap Verdes beskickningar och konsulat ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på ett år till följande kategorier av medborgare, förutsatt att dessa personer under det föregående året har erhållit minst en visering och att de har använt denna i enlighet med lagstiftningen om inresa till och vistelse inom den berörda statens territorium:

- a) Företrädare för organisationer i det civila samhället som regelbundet reser till medlemsstaterna eller till Kap Verde i syfte att delta i utbildning, seminarier och konferenser, även inom ramen för utbytesprogram.
- b) Fria yrkesutövare som deltar i internationella utställningar, konferenser, symposier, seminarier eller andra liknande evenemang och som regelbundet reser till medlemsstaterna eller till Kap Verde.
- c) Personer som deltar i vetenskapliga, kulturella och konstnärliga verksamheter, inklusive utbytesprogram som anordnas av universitet och andra, och som regelbundet reser till medlemsstaterna eller Kap Verde.
- d) Deltagare i internationella idrottsevenemang och medföljande personal.
- e) Journalister och ackrediterad medföljande personal.
- f) Skolelever, studerande, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte, även inom ramen för utbytesprogram och annan skolrelaterad verksamhet.
- g) Företrädare för religiösa samfund som är erkända i Kap Verde eller i medlemsstaterna som regelbundet reser till medlemsstaterna eller till Kap Verde.

- h) Personer som regelbundet reser av medicinska skäl.
- i) Deltagare i officiella utbytesprogram som anordnas av vänorter.
- j) Medlemmar i officiella delegationer som, efter en officiell inbjudan ställd till Kap Verde, medlemsstaterna eller unionen, regelbundet deltar i möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram eller i evenemang som anordnas inom medlemsstaternas eller Kap Verdes territorium av mellanstatliga organisationer.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare tidsperiod ska giltighetstiden för viseringar för flera inresor dock begränsas till denna period.”

I princip ska en visering för flera inresor med en giltighetstid på ett år utfärdas till ovan nämnda kategorier av viseringssökande om den viseringssökande under föregående år (12 månader) har erhållit minst en visering och har använt den i enlighet med lagstiftningen om inresa och vistelse i den stat (de stater) som besöktes (t.ex. personen har inte stannat för länge) och om det finns skäl för att ansöka om en visering för flera inresor.

I fall där det inte är motiverat att utfärda en visering med en giltighetstid på ett år (till exempel om utbytesprogrammet är på mindre än ett år, eller om personen inte behöver resa på helårsbasis) kommer viseringens giltighetstid att vara kortare än ett år, under förutsättning att övriga villkor för utfärdande av visering är uppfyllda.

Artikel 4.3 och 4.4 i avtalet har följande lydelse:

”3. Medlemsstaternas och Kap Verdes beskickningar och konsulat ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på minst två år och högst fem år till de kategorier av medborgare som nämns i punkt 2, förutsatt att dessa personer under de senaste två åren har använt ettåriga viseringar för flera inresor i enlighet med lagstiftningen om inresa till och vistelse inom den besökta statens territorium.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare tidsperiod ska giltighetstiden för viseringar för flera inresor dock begränsas till denna period.

4. Den sammanlagda vistelsen inom medlemsstaternas eller Kap Verdes territorium för de personer som avses i punkterna 1–3 får inte överstiga 90 dagar per 180-dagarsperiod.”

Viseringar för flera inresor som är giltiga i två till fem år ska utfärdas för de kategorier av viseringssökande som nämns i artikel 4.2, förutsatt att de under de senaste två åren (24 månader) har använt de viseringarna för flera inresor med en giltighetstid av minst ett år i enlighet med lagstiftningen om inresa och vistelse i den/de besökta staten/staterna och att skälen för att begära visering för flera inresor fortfarande är för handen. Det bör noteras att en visering för flera inresor med en giltighetstid på två till fem år endast ska utfärdas om den viseringssökande har fått minst två viseringar med en giltighetstid på minst ett år utfärdade under de föregående två åren, och om han eller hon har använt dessa viseringar i enlighet med lagstiftningen om inresa och vistelse i den/de besökta staten/staterna. Beskickningar och konsulat ska, på grundval av en bedömning av varje viseringsansökan, besluta om giltighetstiden för dessa viseringar (mellan två och fem år).

Det finns ingen skyldighet att utfärda en visering för flera inresor om sökanden inte använt sig av den tidigare viseringen.

2.2.2 Handläggningsavgift för visering.

I artikel 5.1 i avtalet anges följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2 ska medlemsstaterna eller Kap Verde inte uppbära viseringsavgift av följande kategorier av personer:

- a) Ständiga medlemmar i officiella delegationer som, efter en officiell inbjudan ställd till Kap Verde, medlemsstaterna eller unionen, ska delta i officiella möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram eller i evenemang som anordnas inom en medlemsstats eller Kap Verdes territorium av mellanstatliga organisationer.
- b) Barn under 12 år. (*)

(*) Obs! För att bli befriad från viseringsavgiften måste viseringssökande i denna kategori lägga fram bevis som styrker deras ålder.

- c) Skolelever, studerande, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte.
- d) Forskare som reser i forskningssyfte.
- e) Personer upp till 25 års ålder som deltar i seminarier, konferenser eller sport-, kultur- eller utbildnings-evenemang som anordnas av ideella organisationer.”

För ovannämnda kategorier av personer tas ingen avgift alls ut.

I artikel 16.6 och i artikel 16.7 första stycket i viseringskodexen anges följande:

”6. Det är tillåtet att i enskilda fall avstå från att ta ut viseringsavgiften eller sänka den om en sådan åtgärd syftar till att främja kultur- eller idrottsintressen, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska och andra väsentliga allmänintressen eller av humanitära skäl.

7. Viseringsavgiften ska tas ut i euro, i den nationella valutan i tredjelandet eller i den valuta som vanligen används i det tredjeland där ansökan lämnas in och den ska inte vara återbetalningsbar, utom i de fall som anges i artiklarna 18.2 och 19.3” (dvs. när ansökan inte kan behandlas eller när konsulatet inte är behörigt).

Ett ”kvitto på att avgiften är betald” ska tillhandahållas viseringssökande från Kap Verde i enlighet med artikel 16.8 i viseringskodexen, och viseringssökande från unionen, i enlighet med Kap Verdes *décret-loi* 27/2007.

I artikel 5.2 i avtalet föreskrivs följande:

”2. När medlemsstaterna eller Kap Verde samarbetar med en extern tjänsteleverantör kan en handläggningsavgift uppbäras. Handläggningsavgiften ska stå i proportion till de kostnader som den externa tjänsteleverantören ådrar sig vid utförandet av sina tjänster och får inte vara högre än 30 euro. Kap Verde eller den eller de berörda medlemsstaterna ska bibehålla möjligheten för samtliga sökande att lämna in ansökningarna direkt vid deras respektive konsulat.”

Personer som tillhör en kategori som är undantagen från att erlägga viseringsavgift ska ändå betala en handläggningsavgift i fall då om medlemsstaten samarbetar med en extern tjänsteleverantör.

För närvarande använder ingen av medlemsstaterna externa tjänsteleverantörer i Kap Verde.

2.2.3 Innehavare av diplomatpass och tjänstepass

I artikel 8 i avtalet anges följande:

”1. Medborgare i Kap Verde eller i medlemsstaterna som innehar ett giltigt diplomatpass eller tjänstepass kan resa in i, lämna eller transitera genom Kap Verdes eller medlemsstaternas territorium utan visering.

2. De medborgare som avses i punkt 1 får vistas inom medlemsstaternas eller Kap Verdes territorium under en period på högst 90 dagar per 180-dagarsperiod.”

Förfarandena för utstationering av diplomater i medlemsstaterna omfattas inte av avtalet. De vanliga ackrediteringsförfarandena gäller.

I en gemensam förklaring som fogats till avtalet enades parterna om att var och en av parterna kan häva delar av avtalet, särskilt artikel 8, om genomförandet missbrukas av den andra parten eller medför ett hot mot den allmänna säkerheten. Den partiella hävningen av avtalet ska ske enligt förfarandet i artikel 12.5 i avtalet.

Om genomförandet av artikel 8 upphävs ska båda parterna inleda samråd inom ramen för den gemensamma kommittén i syfte att lösa de problem som ledde fram till upphävandet.

Båda parterna enades om att prioritera en hög grad av dokumentsäkerhet för diplomatpass och tjänstepass, främst genom inläggning av biometriska kännetecken. För unionens del kommer detta att säkras i enlighet med kraven i rådets förordning (EG) nr 2252/2004 ⁽¹⁾.

III. SAMARBETE OM DOKUMENTSÄKERHET

I en gemensam förklaring som fogats till avtalet enades parterna om att den gemensamma kommittén bör utvärdera vilken effekt den säkerhetsnivå som tillämpas för resedokument har på avtalets funktion. Därför åtog sig parterna att regelbundet utbyta information om åtgärder som de vidtar för att undvika en onödigt stor ökning av resedokument och för att utveckla den tekniska säkerheten för resedokument samt om åtgärder för att beakta användaranpassningen i samband med utfärdandet av resedokument.

IV. STATISTIK

För att den gemensamma kommittén effektivt ska kunna övervaka genomförandet av avtalet ska Kap Verdes och medlemsstaternas diplomatiska beskickningar och konsulat var sjätte månad lämna statistik till kommissionen, om möjligt särskilt vad gäller följande, angivet per månad:

- Hur många viseringar för flera inresor som utfärdats.
- Giltighetstiden för utfärdade viseringar för flera inresor.
- Antalet avgiftsfria viseringar som utfärdats till de olika personkategorier som omfattas av avtalet.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, 29.12.2004, s. 1).